

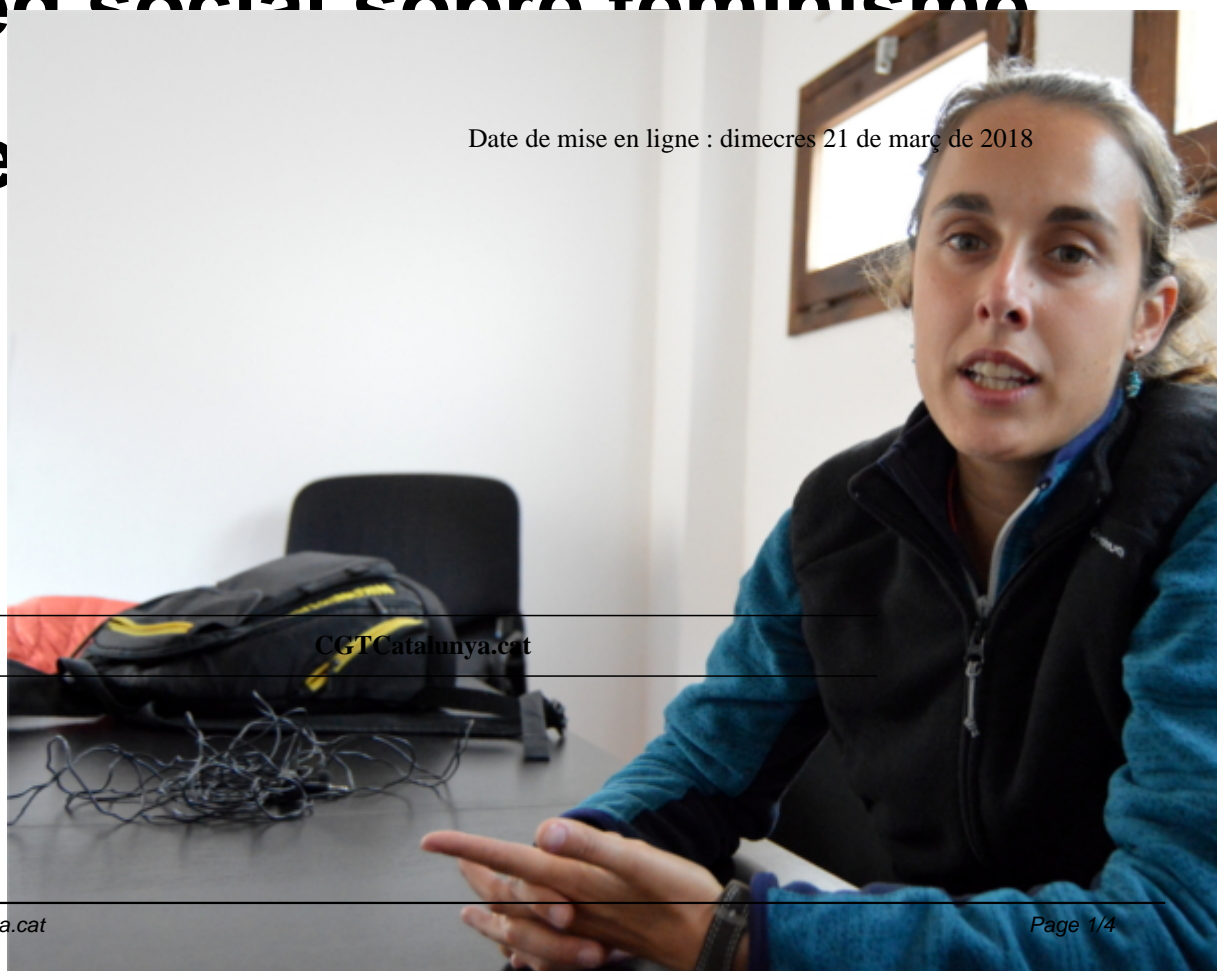

Extrait du CGTCatalunya.cat

<http://cgtcatalunya.cat/spip.php?article12790>

Entrevista a Marta Padrós, Secretària de Gènere de CGT Catalunya: "Si ara tenim diàleg social sobre feminisme és pe

Date de mise en ligne : dimecres 21 de març de 2018

CGTCatalunya.cat

És secretària de gènere a la CGT i ha viscut la vaga feminista amb la força de tenir clar que el 8 de març havia de ser tota una jornada de lluita, no de dues hores d'aturada com havien plantejat els sindicats majoritaris, UGT i CCOO. Els carrers es van desbordar, les dones van cridar ben alt i, no absent de crítiques també des de dins del feminisme, el 8M passarà a la història com el dia que termes com "tasques de cures", "escletxa salarial", "feminisme interseccional" i tants d'altres van començar a ser una mica més presents a les nostres vides. Perquè els feminismes tenien discurs però, potser, els faltava l'impacte que fa dues setmanes van aconseguir. Només això ja és una petita victòria que la santcugatenca Marta Padrós no s'amaga a celebrar.

- Potser és obvi però quina valoració en feu de la vaga?

Ha estat un èxit perquè des del moviment feminista s'ha aconseguit posar sobre la taula la necessitat de lluitar conjuntament contra totes les discriminacions i opressions que patim les dones en els diferents àmbits de la nostra vida; no només en l'àmbit laboral, que és on com a CGT tenim més incidència, sinó també a les cures, el consum i el món estudiantil.

- Hi van participar sindicats però superava en molt el que podíeu fer vosaltres.

La proposta inicial sorgeix del moviment feminista. Finalment al 2018 hem decidit donar-hi suport, però és la part legal. Evidentment, l'hem treballada perquè té tots els motius de ser. Sense el moviment feminista, els sindicats no haguéssim estat allà de la mateixa manera.

- Hi havia diferències, però. La CGT va fer l'aposta de la vaga de 24 hores però UGT i CCOO per una aturada de dues.

El moviment feminista demanava una vaga general pròpiament dita. Hi treballen des del 2014. A la CGT recollim la proposta perquè o ens plantem o no superarem la situació actual. No pot ser que al 2018 encara hi hagi un nivell de discriminació tant gran. Si bé, hi ha altres sindicats que van apostar per fer una convocatòria de dues hores. Van contraprogramar la proposta de vaga general que feia el moviment feminista.

- Però s'hi van sumar d'una altra manera i van acudir a algunes protestes.

Van fer una vaga de dues hores, quan el moviment feminista la demanava de 24, i no la van legalitzar fins que ja estava tramitada l'altra. Per això diem que és una contraproposta. Veien que hi havia possibilitats d'èxit i no volien quedar-se al marge però, alhora, pretenien minimitzar la mobilització. És lògic perquè la vaga atacava la reforma laboral i de les pensions que han pactats aquests grans sindicats.

- I els ha funcionat?

Fins a cert punt perquè tenen un aparell sindical i empresarial al darrere molt fort però moltes dones treballadores han vist com es vulneraven els nostres drets. Els ha passat factura i es va veure a la manifestació de Barcelona, en què es va fer fora aquests sindicats que intentaven protagonitzar la protesta posant-se al davant. Juguen a capitalitzar però cada vegada més els col·lectius i moviments entenem que boicotegen.

- Ja abans de la vaga, més enllà dels sindicats, hi havia partits i veus als mitjans que defugien de la crida per parlar d'anticapitalisme, entre d'altres.

La vaga tenia un component de classe important. Té sentit en un context anticapitalista perquè les dones patim una doble opressió, per ser dones i per ser classe treballadora. Així i tot, també s'interpel·lava les dones que consideren que s'ha de lluitar en contra d'unes desigualtats que potser no els afecten de la mateixa manera que a les de classe treballadora. No era una vaga pensada per a la senyora Mónica de Oriol, presidenta del Cercle d'Empresaris, que diu que és millor no contractar dones entre 25 i 40 anys perquè poden ser mares. Ella mateixa és còmplice del sistema que ens oprimeix doblement per ser dones.

- Després de la vaga, aquesta gent ha canviat de parer? Sembla que es parla més de feminisme en àmbits en què abans era molt poc usual.

Hem posat les desigualtats de gènere sobre la taula, el que ha provocat que sindicats, partits... més o menys afins al feminisme de classe tinguin un problema polític sobre la taula que porta al diàleg. Si ara tenim diàleg social és perquè hem posat una vaga sobre la taula. Entenem perfectament que a la patronal no li agradi la vaga però no oblidem els orígens del 8 de març i que aquest és el dia de la dona treballadora.

- No només la patronal no veia la vaga, col·lectius a priori més propers, com Afroféminas, es van desmarcar per no recollir de manera adequada el component de raça en l'opressió de gènere.

Hi havia un punt específic sobre dones migrades però és cert que el feminisme que es fa a Catalunya i Europa és bastant blanc, malgrat que en els darrers anys s'intentin incorporar dones migrades, racialitzades... A la vaga feminista només es va aconseguir en alguns casos però cada col·lectiu és lliure de decidir. En el cas concret d'Afroféminas, van decidir lliurement que no hi participarien perquè el component de raça estava poc marcat. Tenen raó, comparteixo molts punts del seu manifest.

- El principal mèrit de la vaga ha estat la visibilització de les tasques de cura. Molta gent ha pres consciència d'un munt de feina feminitzada i generalment no remunerada. Però ara què fem?

Adonar-se de les tasques de cura durant un dia és exòtic [riu] perquè s'han subvertit els rols unes hores només. La dificultat principal és fer-les al dia a dia i l'anomenada tercera jornada, és a dir, no només fer-les sinó també la planificació. Toca fer una feina molt important de conscienciació, que depèn dels homes de manera autònoma.

- És consciència o també són polítiques?

Les dues coses. En altres temes subvertim la realitat malgrat no tenir polítiques que ho permetin i, en canvi, en les tasques de cura no passa, perquè tenim un sistema patriarcal molt arrelat.

- En assumptes tant sistèmics, no té més força provocar la reflexió que canviar la política?

Hi ha d'haver polítiques que ho fomentin també. És el cas dels permisos de maternitat i paternitat, que ha de ser més llarg, igual per a homes i dones, simultani i intransferible. La participació dels homes en la criança permetria subvertir l'ordre patriarcal, el que també suposa un canvi en els rols de gènere.

- Passat el 8M continua havent homes i algunes dones que no comparteixen les reivindicacions i critiquen que es tallés el tren, o que una pancarta concreta tingués un missatge determinat... Què ha de fer el feminisme per convèncer-los?

Les mobilitzacions no seran mai a gust de tothom. A aquesta gent hi volem arribar perquè, com a mínim, no sigui un obstacle en el camí. La forma és mostrar i evidenciar que al seu entorn hi ha casos reals d'escletxa salarial, de càrrega de les tasques de cura... Si tot i així no s'hi sumen, ja sabem que sempre hi haurà gent a qui li agrada mantenir el sistema.

- Creus que el que vam viure durant la vaga marca un canvi de tendència o un nou precedent en la lluita feminista?

És una forma de preparar el que ha de venir. S'han de denunciar les escletxes salarials i els incompliments dels plans d'igualtat, cal repensar la distribució de les tasques de cura i l'espai públic... Cal fer moltes propostes.

- Això implica arribar al Congrés, al Parlament...

Cada entorn té les seves vies. Des de la perspectiva sindical vol dir renegociar plans d'igualtat, denunciar a Inspecció de Treball empreses que tenen escletxa salarial, fer mobilitzacions, denunciar casos d'assetjament...

** Entrevista realitzada per Jordi Pascual publicada a El Cugatenc*

<https://elcugatenc.cat/drets/marta-padros-cgt-vaga-feminista-dialeg-social>